

عنوان مقاله:

جامعه شناسی ضرب المثل های عربی لهجه خوزستانی

محل انتشار:

فصلنامه جامعه شناسی فرهنگی، دوره 1، شماره 3 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

علیرضا طرفی

سوری ضیاغم

خلاصه مقاله:

ضرب المثل جمله ای است کوتاه و عموماً شناخته شده از فرهنگ عامه که محتوای آن شامل حکمت حقیقت، اخلاق و دیدگاه های سنتی است که به صورتی متواتر و به گونه ای استعاره ای، ماندنی و حفظ کردنی از نسلی به نسل دیگر منتقل می شود. این مطالعه بدنبال بررسی امر اخلاقی در ضرب المثل های عربی خوزستانی می باشد. در این پژوهش با استفاده از روش تحلیل محتوای کیفی به گردآوری و تحلیل ضرب المثل های عربی در خصوص مضامین اخلاقی در سه حوزه روابط جنسیتی، روابط بین گروه های سنی پیر- جوان و روابط بین مردم و قدرت سیاسی پرداخته شده است. نتایج حاصل از این مطالعه نشان دهنده آن است که از تداوم روابط اخلاقی به شکل عام و قاعده مند در ادبیات رسمی، طبقه حاکم سود می برد. با تحلیل داده ها پنج مقوله استخراج شده اند که عبارتند از: اسطوره مردانگی، اسطوره پیر، اسطوره کودک، اسطوره ضعف و اسطوره حاکم مهربان این مقوله ها در قالب اسطوره سازی در ادبیات رسمی به شکل قاعده مند و بدیهی شکل گرفته است.

کلمات کلیدی:

ضرب المثل، مضامین اخلاقی، اسطوره سازی، تحلیل محتوا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1402163>

